

[Dohrmann]

Westh, meget indgående beskriver udlændinges ret til at købe dansk jord.

Af hensyn til det fremskredne tidspunkt bedes ministeren besvare spørgsmålet hurtigst muligt.

Besvarelse (9/12 77):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Som det ærede medlem vil vide, er EØF-traktatens etableringsregler til hinder for, at der indføres regler, som på diskriminerende måde hindrer statsborgere fra andre medlemslande i at etablere sig inden for landbruget på et andet medlemslands område. Det er derfor udelukket at indføre restriktioner, der generelt hindrer udlændinge i at erhverve fast ejendom her i landet.

Problemerne vedrørende de frie jorder har gentagne gange tidligere været genstand for overvejelser.

Selve betegnelsen »frie jorder« forekommer ikke i lovgivningen. Ved udtrykket forstås i almindelighed jorder, der udnyttes eller kan udnyttes jordbrugsmæssigt, men som ikke er undergivet landbrugspligt. Ved ændringen af landbrugsloven i 1963 blev landbrugspligten udvidet til at omfatte alle jorder, der ved en landbrugsejendoms seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi er medtaget under ejendommen, herunder også jorder, der ikke omfattes af noteringen i matriklen. Disse bestemmelser er opretholdt ved 1967-loven og de senere ændringer af landbrugsloven.

De frie jorder er ikke registreret ved notering i matriklen eller tingbogen. Jorderne kan være selvstændigt vurderet til ejendomsværdi, men kan også være vurderet sammen med andre ikke-landbrugspligtige arealer, f. eks. byggegrunde, skovarealer m. v. Der findes ikke nogen statistisk opgørelse over fri jords arealer, og det er ikke muligt at foretage en opgørelse over, hvor meget fri jord der findes. Det vides imidlertid, at der i visse områder af landet, navnlig i marsken, findes betydelige dyrkningsarealer, der ikke er undergivet landbrugspligt.

Det har været overvejet at pålægge de frie jorder landbrugspligt ved ejerskifte. Da begrebet »fri jord« ikke er præcist defineret, og da et sådant forslag formentlig kun bør finde anvendelse på dyrkningsarealer og arealer,

der skønnes egnede til jordbrugsmæssig anvendelse, har man imidlertid ikke ment at kunne fremsætte forslag om en fuldstændig inddragelse af de frie jorder under landbrugspligt, uden at der forinden er foretaget en tilbundsående undersøgelse af de praktiske og retlige konsekvenser heraf.

Der er peget på, at problemerne omkring de frie jorder for en del kan afhjælpes ved en skærpelse af vurderingsvejledningen, således at også græsningsarealer falder ind under vurderingslovens hovedregel om, at jorder, der udgør en driftsenhed, skal vurderes som én ejendom, og ved en effektivisering af de gældende vurderingsregler. Dette spørgsmål vil af landbrugsministeriet blive taget op til nærmere forhandling med vurderingsmyndighederne.

Ved ændring af lov om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål (udlånsloven) blev der i 1971 tilvejebragt mulighed for efter bestemmelserne i lovens §§ 21–26 at lægge forkøbsret såvel på landbrugsejendomme som på landbrugsjorder og udyrkede arealer, der ikke udgør en del af en landbrugsejendom. Forkøbsretten kan anvendes ikke blot for som led i strukturudviklingen at fremskaffe jord til supplerende af bestående jordbrug eller at tilvejebringe en bedre jordfordeling mellem jordbrug, men kan også anvendes i særlige tilfælde til erhvervelse af arealer, hvis det skønnes hensigtsmæssigt af hensyn til bevarelse af landskabet eller det landbrugsmæssige miljø. De meget begrænsede midler, der har været til rådighed til de anførte formål, har imidlertid ikke tilladt, at den pågældende lovgivnings initiativer har kunnet føres ud i livet. Ifølge lovens § 19 kan der årligt disponeres over 10 mill. kr. til erhvervelse af fast ejendom. Dette beløb, der på finansloven for 1977–78 er reduceret til 8,5 mill. kr., er utilstrækkeligt til varetagelse af lovens formål, da pålæg af forkøbsret må forudsætte, at der i almindelighed også vil kunne ske erhvervelse af de ejendomme, forkøbsretten omfatter.

Endvidere er der i 1972 ved lov om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål skabt hjemmel til at pålægge visse arealer uden landbrugspligt forkøbsret for staten efter reglerne i udlånslovens §§ 21–26. Den pågældende lov administreres imidlertid af miljøministeren, og landbrugsministeriet har kun i et enkelt tilfælde kunnet trække på de